

Bryssel den 20 maj 2016
(OR. en)

8945/16

**Interinstitutionellt ärende:
2016/0031 (COD)**

**ENER 149
CODEC 664
IA 22**

NOT

från:	Rådets generalsekretariat
till:	Rådet
Komm. dok. nr:	6226/16 ENER 30 CODEC 175 IE 5 + ADD 1 + ADD 2
Ärende:	Förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om inrättandet av en mekanism för informationsutbyte om mellanstatliga avtal och icke-bindande instrument mellan medlemsstaterna och tredjeländer på energiområdet och om upphävande av beslut nr 994/2012/EU (första behandlingen) – Allmän riktlinje

1. Kommissionen lade fram sitt förslag den 16 februari 2016. Det åtföljdes av en konsekvensbedömning samt en rapport¹ om tillämpningen av gällande lagstiftning². Förslaget syftar till att åtgärda de brister i den nuvarande mekanismen för informationsutbyte som kommissionen har identifierat, nämligen att den gällande lagstiftningen inte till fullo säkerställer överensstämmelse med unionsrätten (t.ex. det tredje energipaketet, konkurrenslagstiftningen och reglerna för offentlig upphandling) och att det är mycket svårt eller omöjligt för en medlemsstat att omförhandla ett mellanstatligt avtal med ett tredjeland om vissa bestämmelser i avtalet visar sig vara oförenliga med unionsrätten.

¹ Dok. 6227/16.

² Europaparlamentets och rådets beslut nr 994/2012/EU av den 25 oktober 2012 om inrättandet av en mekanism för informationsutbyte om mellanstatliga avtal mellan medlemsstaterna och tredjeländer på energiområdet, EUT L 299, 27.10.2012, s. 13.

I förslaget föreslås därför att kommissionen ska göra en snabb förhandsbedömning av utkastet till mellanstatligt avtal innan det undertecknas. Förslaget syftar också till att utvidga tillämpningsområdet till att omfatta icke-bindande instrument såsom samförståndsavtal och gemensamma uttalanden, eftersom sådana icke-bindande instrument kan ha liknande verkan som mellanstatliga avtal. I detta sammanhang erinras det också om att Europeiska rådet i sina slutsatser av den 19 och 20 mars 2015 efterlyste "*säkerställande av en fullständig efterlevnad av EU-rätten för alla avtal som avser inköp av gas från externa leverantörer, framför allt genom att öka dessa avtals transparens samt förenligheten med EU:s energitrygghetsbestämmelser*"³.

2. Diskussionen om konsekvensbedömningen har inriktats på frågor om proportionalitet och subsidiaritet. Detta inbegrep överläggningar där man inte bara vägde storleken på det problem som måste lösas (antalet och/eller betydelsen av oförenliga mellanstatliga avtal) mot den effekt som förslaget (att låta kommissionen göra en förhandsbedömning) skulle ha på medlemsstaternas suveräna rättigheter att ingå internationella avtal, utan också jämförde den administrativa bördan för att anmäla alla icke-bindande instrument med den nytta detta skulle medföra. Delegationerna diskuterade även medlemsstaternas specifika situationer i förhållande till förslaget: vissa ingår aldrig eller väldigt sällan mellanstatliga avtal, vissa har flera gränser med tredjeländer än andra, vissa är mer beroende av enskilda externa leverantörer än andra, vissa har en starkare förhandlingsposition än andra. Flera delegationer undrade varför vissa bestämmelser som föreskrivs eller tillåts i den gällande lagstiftningen inte har använts, såsom framläggandet av standardklausuler eller möjligheten för kommissionen att inleda ett överträdelseförfarande om ett mellanstatligt avtal befinnns strida mot unionsrätten.
3. Under behandlingen, och för att nå en kompromiss, gjordes flera ändringar i texten. De viktigaste ändringarna syftar till att
 - betona och klargöra möjligheten för kommissionen att besluta att förkorta den tid som den behöver för sin förhandsbedömning (skäl 7a),
 - klargöra skillnaden mellan bindande och icke-bindande instrument (skälen 10 och 10a),

³ Jfr dok. EUCO 11/15, punkt I.2 d.

- förtydliga tillämpningsområdet genom att använda mer konkreta termer (artikel 2.1),
 - begränsa kommissionens förhandsbedömning till utkast till mellanstatliga avtal gällande gas (artikel 3.2), med möjlighet för medlemsstaterna att begära en förhandsbedömning (artikel 3.2a); detta innebär att utkast till mellanstatliga avtal som gäller andra energiformer än gas kommer att omfattas av en efterhandsbedömning av kommissionen (artikel 6.3) efter att de anmälts (artikel 3.3),
 - avlägsna informationsutbytet om icke-bindande instrument från lagstiftningstexten (genom att stryka artikel 2.3 och 2.4, artikel 7 och vidare hänvisningar i artiklarna och skälen) medan viss text om icke-bindande instrument läggs till i skäl 11,
 - göra det obligatoriskt för kommissionen att utarbeta standardklausuler och vägledning (artikel 9.2).
4. Coreper enades vid sitt möte den 18 maj om att översända kompromisstexten i bilagan till rådet i syfte att rådet ska nå fram till en överenskommelse om en allmän riktlinje. EL och HU uttryckte då sin avsikt att motsätta sig den kompromiss som föreslagits som allmän riktlinje, medan CY, PL, RO och SI uppgav att de skulle överväga sina ståndpunkter ytterligare. UK har en reservation för parlamentsbehandling.

Denna allmänna riktlinje utgör rådets preliminära ståndpunkt om förslaget och ligger till grund för förberedelserna inför förhandlingarna med Europaparlamentet, som förväntas inledas under hösten.

Ändringar i förhållande till föregående dokument som förelades Coreper (dok. 8606/16) (dvs. de ändringar som Coreper enades om) markeras med **understruken fetstil** och strykningar med **||**. Ändringar i förhållande till kommissionens förslag är markerade med **fetstil**.

5. Europaparlamentets ITRE-utskott inledde sin formella granskning av förslaget i april (föredragande: Zdzisław Krasnodebski, ECR) och förväntas anta sitt yttrande i oktober. Europeiska ekonomiska och sociala kommittén kommer att inleda sin granskning i juni, medan Regionkommittén har beslutat att inte avge något yttrande.
 6. Rådet uppmanas att bekräfta sin överenskommelse om den allmänna riktlinjen enligt bilagan, samtidigt som de enskilda delegationernas synpunkter enligt punkt 4 noteras.
-

2016/0031 (COD)

utkast

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT

om inrättandet av en mekanism för informationsutbyte om mellanstatliga avtal II mellan medlemsstaterna och tredjeländer på energiområdet och om upphävande av beslut nr 994/2012/EU

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA
BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 194.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁴,

II

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet⁵, och

av följande skäl:

⁴ EUT C , , s. .

⁵ EUT C , , s. .

- (1) För att den inre energimarknaden ska fungera väl krävs att den energi som importeras till unionen omfattas fullt ut av de bestämmelser som ligger till grund för inrättandet av den inre energimarknaden. En inre energimarknad som inte fungerar väl försätter unionen i ett sårbart och ofördelaktigt läge när det gäller trygg energiförsörjning och undergräver dess potentiella fördelar för europeiska konsumenter och europeisk industri.
- (2) Målet för strategin för energiunionen, som antogs av kommissionen den 25 februari 2015⁶, är att ge konsumenterna säker, hållbar och konkurrenskraftig energi till ett överkomligt pris. I strategin för energiunionen betonas närmare bestämt vikten av att avtalen om köp av energi från tredjeländer till fullo följer unionslagstiftningen för att energitrygghet ska kunna säkerställas, vilket bygger på den analys som redan har gjorts i den europeiska strategin för energitrygghet från maj 2014⁷. I samma anda efterlyste Europeiska rådet i sina slutsatser av den 19 mars 2015 fullständig efterlevnad av unionsrätten för alla avtal som avser inköp av gas från externa leverantörer, framför allt genom att öka dessa avtals transparens samt förenligheten med unionens energitrygghetsbestämmelser.
- (3) Europaparlamentets och rådets beslut nr 994/2012/EU⁸ var värdefullt för att få information om befintliga mellanstatliga avtal och för att kartlägga problem med dem avseende deras förenlighet med unionsrätten.
- (4) Beslut nr 994/2012/EU visade sig dock vara ineffektivt när det gäller att säkerställa de mellanstatliga avtalens förenlighet med unionslagstiftningen. Det beslutet byggde huvudsakligen på att kommissionens bedömning av mellanstatliga avtal gjordes efter det att de ingåtts av medlemsstaterna med ett tredjeland. Erfarenheterna från genomförandet av beslut nr 994/2012/EU har visat att möjligheterna att säkerställa att mellanstatliga avtal är förenliga med unionslagstiftningen inte kan utnyttjas fullt ut med en sådan bedömning i efterhand. I synnerhet innehåller mellanstatliga avtal ofta inga lämpliga klausuler för att avsluta eller anpassa dem, vilket annars skulle göra det möjligt för medlemsstaterna att anpassa sådana avtal till unionslagstiftningen inom rimlig tid. Signatärernas ståndpunkter är dessutom redan fasta, vilket skapar ett politiskt tryck att inte ändra några delar av avtalet.

⁶ COM(2015)80

⁷ COM(2014)330

⁸ EUT L 299, 27.10.2012, s. 13.

- (5) För att undvika brist på överensstämmelse med unionslagstiftningen och för ökad insyn bör medlemsstaterna snarast möjligt underrätta kommissionen om sin avsikt att inleda förhandlingar om nya mellanstatliga avtal eller ändring av [] sådana. Kommissionen bör regelbundet hållas underrättad om hur förhandlingarna fortskrider. Medlemsstaterna bör ha möjlighet att inbjuda kommissionen att delta i förhandlingarna som observatör.
- (6) Under förhandlingen[] **om ett mellanstatligt avtal** bör kommissionen ha möjlighet att ge råd till **berörd(a) medlemsstat(er)** om hur oförenlighet med unionsrätten kan undvikas. [] **I detta sammanhang** bör kommissionen **också** ha möjlighet att **när så är lämpligt rikta den eller de berörda medlemsstaternas** uppmärksamhet på målen för unionens energipolitik och på principen om solidaritet mellan medlemsstaterna och unionens politiska ståndpunkter som antagits i rådets eller Europeiska rådets slutsatser. **Detta bör dock inte utgöra en del av kommissionens rättsliga bedömning av utkastet till mellanstatligt avtal eller ändring.** []
- (7) För att säkerställa överensstämmelse med unionsrätten, **och med vederbörligt beaktande av det faktum att mellanstatliga avtal och ändringar när det gäller gas för närvarande har de relativt sett största återverkningarna på den inre energimarknadens goda funktion och på unionens energiförsörjningstrygghet**, bör medlemsstaterna anmäla utkast till mellanstatliga avtal **som avser gas** till kommissionen innan de blir rättsligt bindande för parterna (i förhand). För att visa samarbetsvilja bör kommissionen stödja medlemsstaterna i kartläggningen av problem med överensstämmelse hos utkastet till mellanstatligt avtal eller ändring. Respektive medlemsstat skulle då vara bättre förberedd för att ingå ett avtal som är förenligt med unionsrätten.

- (7a) För största möjliga rättssäkerhet och för att undvika onödiga förseningar bör kommissionen få tillräckligt med tid för en sådan bedömning. **Kommissionen bör överväga att när det är lämpligt förkorta de perioder som föreskrivs för denna bedömning, särskilt om en medlemsstat så begär eller om en medlemsstat tillräckligt detaljerat har hållit kommissionen informerad under förhandlingsskedet, och med beaktande av den omfattning i vilken utkastet till mellanstatligt avtal eller ändring är baserat på standardklausuler.** För att dra nytta av kommissionens stöd fullt ut bör medlemsstaterna avstå från att ingå mellanstatliga avtal **som avser gas, eller mellanstatliga avtal som avser andra energislag än gas, om en medlemsstat har valt att begära en förhandsbedömning av kommissionen,** tills kommissionen har informerat respektive medlemsstat om sin bedömning. Medlemsstaterna bör vidta alla nödvändiga åtgärder för att **nå []** en passande lösning för att undanröja oförenliga inslag.
- (8) Mot bakgrund av strategin för energiunionen fortsätter öppenheten att vara av yttersta vikt vad gäller tidigare och kommande mellanstatliga avtal. Medlemsstaterna bör därför fortsätta att anmäla alla befintliga och framtida mellanstatliga avtal till kommissionen oavsett om de har trätt i kraft eller tillämpas provisoriskt i den mening som avses i artikel 25 i Wienkonventionen om traktaträtten, samt nya mellanstatliga avtal.
- (9) Kommissionen bör bedöma i vilken utsträckning mellanstatliga avtal som har trätt i kraft eller tillämpas provisoriskt före detta besluts ikraftträdande är förenliga med unionslagstiftningen och underrätta medlemsstaterna om detta. Om avtalen inte är förenliga med unionsrätten, bör medlemsstaterna vidta alla nödvändiga åtgärder för att **nå []** en passande lösning för att undanröja oförenliga inslag.
- (10) Detta beslut bör [] tillämpas på mellanstatliga avtal; **dess uttrycker, främst genom sitt innehåll, parternas avsikt att avtalet ska ha bindande verkan, helt eller delvis, och oavsett formell beteckning. [] Endast sådana mellanstatliga avtal som gäller inköp, handel, försäljning, lagring eller leverans av energi i eller till minst en medlemsstat eller anläggning eller drift av energiinfrastruktur med en fysisk koppling till minst en medlemsstat bör anmälas. []** I tveksamma fall bör medlemsstaterna samråda med kommissionen. I princip [] bör avtal som inte längre är i kraft eller inte längre tillämpas [] inte omfattas av detta beslut.

- (10a) Det är den rättsligt bindande verkan av ett instrument (eller delar av ett instrument) och inte dess formella beteckning som avgör dess status som mellanstatligt avtal eller, i avsaknad av sådan rättsligt bindande verkan, som ett icke-bindande instrument vid tillämpningen av detta beslut.
- (11) Medlemsstaterna etablerar förbindelser med tredjeländer inte bara genom att ingå mellanstatliga avtal, utan också i form av icke-bindande instrument, **som ofta är formellt betecknade genom termer som samförståndsavtal, gemensam förklaring, gemensam ministerförklaring, gemensam åtgärd eller gemensam uppförandekod.** Även om sådana instrument inte är rättsligt bindande kan de användas för att skapa en exakt ram för energiinfrastruktur och energiförsörjning. **[] För att öka insynen får medlemsstaterna tillstålla kommissionen icke-bindande instrument – dvs. rättsligt icke-bindande överenskommelser mellan en eller flera medlemsstater och ett eller flera tredjeländer som fastställer villkoren för energiförsörjning eller för utvecklingen av energiinfrastruktur t.ex. genom att innehålla en tolkning av unionsrätten – eller en ändring av ett sådant icke-bindande instrument, inklusive eventuella därtill hörande bilagor. Om det icke-bindande instrumentet eller ändringen uttryckligen hänvisar till andra texter får medlemsstaten dessutom lämna in dessa andra texter.**
- (12) Mellanstatliga avtal eller icke-bindande instrument som måste anmälas i sin helhet till kommissionen på grundval av andra unionsakter eller som rör frågor som omfattas av fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen bör inte omfattas av detta beslut.
- (13) Detta beslut bör inte medföra några skyldigheter vad gäller avtal mellan företag. Medlemsstaterna bör emellertid frivilligt kunna meddela kommissionen om sådana avtal som det uttryckligen hänvisas till i mellanstatliga avtal eller icke-bindande instrument.

- (14) Kommissionen bör göra information som den tar emot tillgänglig för alla övriga medlemsstater i säker elektronisk form. Kommissionen bör respektera begäran från medlemsstaterna om att den information som lämnas in ska behandlas konfidentiellt. En begäran om konfidentialitet bör dock inte begränsa kommissionens egen tillgång till konfidentiella uppgifter, eftersom den behöver uttömmande information för sin egen bedömning. Kommissionen bör ansvara för att bestämmelsen om konfidentialitet tillämpas. Begäran om konfidentialitet bör inte påverka rätten till tillgång till handlingar enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001⁹.
- (15) Om en medlemsstat anser att ett mellanstatligt avtal **II** är konfidentiellt, bör den förse kommissionen med en sammanfattning av avtalet, så att övriga medlemsstater kan ta del av den sammanfattningen.
- (16) Ett ständigt informationsutbyte om mellanstatliga avtal på unionsnivå bör göra det möjligt att utveckla bästa praxis. Kommissionen bör på grundval av denna bästa praxis, **i samarbete med medlemsstaterna och** när så är lämpligt i samarbete med Europeiska utrikestjänsten beträffande unionens utrikespolitik, utarbeta frivilliga standardklausuler som kan användas i mellanstatliga avtal mellan medlemsstater och tredjeländer, **samt vägledning, inbegripet en förteckning över exempel på klausuler som inte är förenliga med unionsrätten och som därför inte bör användas**. Syftet med att använda sådana standardklausuler bör vara att undvika att mellanstatliga avtal strider mot unionsrätten, särskilt bestämmelser för den inre marknaden för energi och konkurrensrätten, och mot internationella avtal som unionen ingått. Användningen av förslagorna bör vara fakultativ och det bör vara möjligt att anpassa deras innehåll till eventuella särskilda omständigheter.

⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EUT L 145, 31.05.2001, s. 43).

- (17) Ökad ömsesidig kunskap om befintliga och nya mellanstatliga avtal ¶¶ bör möjliggöra en bättre samordning på energiområdet mellan medlemsstater samt mellan medlemsstater och kommissionen. En sådan bättre samordning bör göra det möjligt för medlemsstaterna att fullt ut dra nytta av unionens politiska och ekonomiska inflytande och för kommissionen att föreslå lösningar på problem som identifieras på området för mellanstatliga avtal.
- (18) Kommissionen bör underlätta och uppmuntra samordning mellan medlemsstater i syfte att stärka unionens övergripande strategiska roll genom en stark och effektiv samordnad strategi för producent-, transit- och konsumentländer.
- (19) Eftersom målet för detta beslut, nämligen informationsutbyte mellan medlemsstaterna och kommissionen om mellanstatliga avtal ¶¶ på energiområdet, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och det därför, på grund av detta besluts verkningar, som är tillämpligt i alla medlemsstater, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen anta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta beslut inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (20) Bestämmelserna i detta beslut bör gälla utan att det påverkar tillämpningen av unionens bestämmelser om överträdelse, statligt stöd och konkurrens. I enlighet med artikel 258 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) har kommissionen framför allt rätt att inleda ett överträdelseförfarande, om den anser att medlemsstaten har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt EUF-fördraget.
- (21) **[Tre år efter detta besluts ikraftträdande]** ¶¶ bör kommissionen bedöma huruvida detta beslut är tillräckligt och effektivt när det gäller att säkerställa överensstämmelse mellan mellanstatliga avtal och unionsrätten ¶¶ samt en hög samordningsnivå ¶¶ mellan medlemsstaterna i fråga om mellanstatliga avtal på energiområdet.

(22) Beslut nr 994/2012/EU bör upphöra att gälla.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. I detta beslut fastställs en mekanism för informationsutbyte mellan medlemsstaterna och kommissionen med avseende på mellanstatliga avtal **[]** på energiområdet, enligt definitionerna i artikel 2, i syfte att **säkerställa []** att den inre marknaden för energi fungerar **och öka energiförsörjningstryggheten i unionen**.
2. Detta beslut ska inte gälla mellanstatliga avtal **[]** som i sin helhet redan omfattas av andra särskilda anmälningsförfaranden enligt unionsrätten.

Artikel 2

Definitioner

I detta beslut gäller följande definitioner:

1. *mellanstatligt avtal*: varje rättsligt bindande avtal, **oavsett formell beteckning**, mellan en eller flera medlemsstater och ett eller flera tredjeländer **[] som gäller**
 - i) **inköp, handel, försäljning, lagring eller leverans av energi i eller till minst en medlemsstat eller**
 - ii) **anläggning eller drift av energiinфраstruktur med en fysisk koppling till minst en medlemsstat;**

om emellertid ett sådant rättsligt bindande avtal också omfattar andra frågor, ska endast **[] de** bestämmelser **som rör ovannämnda energifrågor samt de []** allmänna bestämmelser som är tillämpliga på dessa energirelaterade bestämmelser, anses utgöra ett mellanstatligt avtal.

2. *befintligt mellanstatligt avtal*: ett mellanstatligt avtal som har trätt i kraft eller tillämpas provisoriskt före detta besluts ikraftträdande.

I

Artikel 3

Anmälningsskyldigheter med avseende på mellanstatliga avtal

1. En medlemsstat som avser att inleda förhandlingar med ett tredjeland i syfte att ändra ett [] mellanstatligt avtal eller ingå ett nytt mellanstatligt avtal ska underrätta kommissionen om detta skriftligen i så god tid som möjligt före den planerade inledningen av förhandlingarna.

[] Den berörda medlemsstaten bör regelbundet hålla kommissionen underrättad om hur förhandlingarna framskrider.

2. Så snart parterna har kommit överens om alla de viktigaste delarna av ett utkast till mellanstatligt avtal **gällande gas** eller ändring av ett [] mellanstatligt avtal **gällande gas**, men före det att de formella förhandlingarna har avslutats, ska den berörda medlemsstaten anmäla detta utkast till avtal eller ändring tillsammans med eventuella bilagor till kommissionen för förhandsbedömning i enlighet med artikel 5.

Om **detta** utkast till [] avtal eller ändring [] uttryckligen hänvisar till andra texter ska respektive medlemsstat dessutom lämna in dessa andra texter, om de innehåller delar som [] **gäller inköp, handel, försäljning, lagring eller leverans av gas i eller till minst en medlemsstat eller anläggning eller drift av gasinfrastruktur med en fysisk koppling till minst en medlemsstat.**

Om en medlemsstat förhandlar om ett mellanstatligt avtal eller om en ändring som gäller andra energislag än gas och den utifrån sin egen bedömning inte har kunnat dra en bestämd slutsats om förenligheten mellan det mellanstatliga avtalet eller ändringen under förhandling och unionsrätten, ska den anmäla detta utkast till avtal eller ändring tillsammans med eventuella bilagor till kommissionen för förhandsbedömning i enlighet med artikel 5, så snart parterna har kommit överens om alla de viktigaste delarna av detta utkast till mellanstatligt avtal eller ändring av ett mellanstatligt avtal, men före det att de formella förhandlingarna har avslutats.

- 2a. Medlemsstaterna får tillämpa bestämmelserna i de två första styckena av punkt 2 på mellanstatliga avtal eller ändringar som gäller andra energislag än gas.
3. När ett mellanstatligt avtal eller en ändring av ett mellanstatligt avtal har ratificerats, ska den berörda medlemsstaten anmäla det mellanstatliga avtalet eller ändringen, inklusive eventuella därtill hörande bilagor, till kommissionen.

Om det ratificerade mellanstatliga avtalet eller ändringen av det mellanstatliga avtalet uttryckligen hänvisar till andra texter, ska den berörda medlemsstaten dessutom lämna in dessa andra texter, om de innehåller delar som **[] gäller inköp, handel, försäljning, lagring eller leverans av energi i eller till minst en medlemsstat eller anläggning eller drift av energiinfrastruktur med en fysisk koppling till minst en medlemsstat.**

4. Skyldigheten att anmäla till kommissionen enligt punkterna 2 och 3 gäller inte med avseende på avtal mellan företag.
5. Alla anmälningar enligt punkterna 1–3 i denna artikel **samt** artikel 6.1 och 6.2 **[]** ska göras via en webbaserad applikation som tillhandahålls av kommissionen. De perioder som avses i artikel 5.1 och 5.2 och artikel 6.3 ska börja löpa den dag då en fullständig anmälan har registrerats i applikationen.

Artikel 4

Bistånd från kommissionen

1. När en medlemsstat gör en anmälan om förhandlingar till kommissionen enligt artikel 3.1 får kommissionens avdelningar ge den råd om hur den kan undvika oförenlighet mellan det mellanstatliga avtalet eller mellan ändringen av ett [] mellanstatligt avtal under förhandling och unionsrätten. Medlemsstaten får även begära bistånd från kommissionen vid dessa förhandlingar.
2. Kommissionen får delta som observatör i förhandlingarna på begäran av den berörda medlemsstaten eller på begäran av kommissionen med skriftligt godkännande av den berörda medlemsstaten.
3. Om kommissionen deltar i förhandlingarna som observatör, får den ge den berörda medlemsstaten råd om hur den kan undvika oförenlighet mellan det mellanstatliga avtalet eller ändringen under förhandling och unionsrätten.

Artikel 5

Kommissionens bedömning

1. Kommissionen ska inom sex veckor från det att utkastet till det mellanstatliga avtalet eller ändringen i sin helhet, inklusive bilagor, har anmälts, i enlighet med artikel 3.2 **eller 3.2a** underrätta den berörda medlemsstaten om sina eventuella tvivel angående förenligheten mellan utkastet till mellanstatligt avtal eller ändring och unionsrätten, i synnerhet lagstiftningen på området för den inre marknaden för energi och unionens konkurrensrätt. Om kommissionen inte har reagerat inom denna tidsperiod anses den inte ha några sådana tvivel.

2. Om kommissionen underrättar den berörda medlemsstaten enligt punkt 1 att den hyser tvivel ska den underrätta den berörda medlemsstaten om sin uppfattning angående förenligheten med unionsrätten, i synnerhet lagstiftningen på området för den inre marknaden för energi och unionens konkurrensrätt, av det berörda utkastet till mellanstatligt avtal eller ändring inom tolv veckor från den dag för anmälan som avses i punkt 1. Om kommissionen inte har yttrat sig inom denna tidsperiod anses den inte ha haft några invändningar.
3. De perioder som avses i punkterna 1 och 2 får förlängas med den berörda medlemsstatens godkännande. De tidsperioder som avses i punkterna 1 och 2 ska förkortas i överenskommelse med kommissionen, om omständigheterna kräver detta.
4. Medlemsstaten ska inte underteckna, ratificera eller godkänna det berörda utkastet till mellanstatligt avtal eller den berörda ändringen [1] förrän kommissionen har informerat medlemsstaten om eventuella tvivel, i enlighet med punkt 1, eller, i förekommande fall, har avgett sitt yttrande i enlighet med punkt 2, eller, i avsaknad av ett svar eller yttrande från kommissionen, förrän de perioder som anges i punkt 1 eller, i tillämpliga fall, punkt 2 har löpt ut.

När ett mellanstatligt avtal eller en ändring undertecknas, ratificeras eller godkänns ska den berörda medlemsstaten ta största möjliga hänsyn till kommissionens uppfattning som avses i punkt 2.

Artikel 6

Anmälningsskyldigheter och bedömning av kommissionen med avseende på befintliga mellanstatliga avtal och nya mellanstatliga avtal som gäller andra energiformer än gas

1. Senast den [3 månader efter ikraftträdandet av detta beslut] ska medlemsstaterna anmäla alla befintliga mellanstatliga avtal till kommissionen, inklusive bilagor till och ändringar av dessa.

Om det befintliga mellanstatliga avtalet uttryckligen hänvisar till andra texter, ska den berörda medlemsstaten dessutom lämna in dessa andra texter, om de innehåller delar som **[] gäller inköp, handel, försäljning, lagring eller leverans av energi i eller till minst en medlemsstat eller anläggning eller drift av energiinfrastruktur med en fysisk koppling till minst en medlemsstat.**

Skyldigheten att anmäla till kommissionen enligt denna punkt gäller inte med avseende på avtal mellan företag.

2. Befintliga mellanstatliga avtal som redan har anmälts till kommissionen i enlighet med artikel 3.1 eller 3.5 i beslut nr 994/2012/EU eller artikel 13.6 a i förordning (EU) nr 994/2010 vid dagen för detta besluts ikraftträdande ska anses ha anmälts i den mening som avses i punkt 1 i denna artikel, förutsatt att anmälan uppfyller kraven i den punkten.
3. Kommissionen ska bedöma mellanstatliga avtal som har anmälts i enlighet med punkt 1 eller **2 och mellanstatliga avtal som gäller andra energiformer än gas som anmälts i enlighet med artikel 3.3.** Om kommissionen efter sin första bedömning hyser tvivel om huruvida avtalen är förenliga med unionsrätten, i synnerhet med lagstiftningen på området för den inre marknaden för energi och unionens konkurrensrätt, ska kommissionen underrätta de berörda medlemsstaterna om detta inom nio månader efter det att dessa avtal har anmälts.

II

Artikel 8

Öppenhet och konfidentialitet

1. En medlemsstat som lämnar information till kommissionen enligt artiklarna 3.1–3.3 **och** 6.1 **II** får ange om någon del av informationen, såväl kommersiell som annan information, vars offentliggörande skulle kunna skada berörda parter verksamhet, ska betraktas som konfidentiell och om den information som lämnas kan delas med andra medlemsstater.

Medlemsstaten ska, med avseende på de befintliga avtal som avses i artikel 6.2, ange detta senast den [3 månader efter ikraftträdandet av detta beslut].

2. Om en medlemsstat inte har angett att informationen är konfidentiell i enlighet med punkt 1 ska kommissionen göra denna information tillgänglig i säker elektronisk form för alla andra medlemsstater.
3. Om en medlemsstat i enlighet med punkt 1 har angett ett befintligt mellanstatligt avtal, en ändring av ett [] mellanstatligt avtal **eller** ett nytt mellanstatligt avtal [] som konfidentiellt ska den medlemsstaten göra en sammanfattning tillgänglig av den information som har lämnats.

Den sammanfattningen ska innehålla åtminstone följande uppgifter om det mellanstatliga avtalet [] eller ändringen i fråga:

- a) Syfte.
- b) Mål och tillämpningsområde.
- c) Varaktighet.
- d) Parter.
- e) Uppgifter om de viktigaste inslagen.

Denna punkt ska inte gälla information som lämnats i enlighet med artikel 3.1, [] 3.2 och 3.2a.

4. Kommissionen ska göra de sammanfattningar som avses i punkt 3 tillgängliga för alla övriga medlemsstater i elektronisk form.
5. En begäran om konfidentialitet enligt denna artikel ska inte begränsa kommissionens egen tillgång till konfidentiell information. Kommissionen ska se till att tillgången till den konfidentiella informationen strikt begränsas till de avdelningar inom kommissionen för vilka det är absolut nödvändigt att ha tillgång till informationen.

Artikel 9

Samordning mellan medlemsstater och av kommissionen

1. Kommissionen ska underlätta och främja samordning mellan medlemsstater för att
 - a) granska utvecklingen av mellanstatliga avtal ☐ och sträva efter samstämmighet och konsekvens i unionens yttre förbindelser på energiområdet med producent-, transit- och konsumentländer,
 - b) identifiera vanliga problem med mellanstatliga avtal ☐ och överväga lämpliga åtgärder för att hantera dessa problem samt vid behov föreslå lösningar,
☐
 - c) när så är lämpligt stödja utarbetandet av multilaterala mellanstatliga avtal ☐, där flera medlemsstater eller hela unionen är parter.
2. **Kommissionen ska senast den [två år efter detta besluts ikraftträdande] ☐, på grundval av bästa praxis och i samråd med medlemsstater, utarbeta frivilliga standardklausuler och vägledning, som också innehåller en förteckning över exempel som inte är förenliga med unionsrätten och därför inte bör användas. Sådana standardklausuler och sådan vägledning skulle ☐, om de tillämpas korrekt, ☐ avsevärt förbättra framtida mellanstatliga avtals förenlighet ☐ med unionsrätten.**

Artikel 10

Rapportering och översyn

1. Kommissionen ska senast den [tre år efter detta besluts ikraftträdande] ☐ lämna en rapport om tillämpningen av detta beslut till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén.

2. Rapporten ska särskilt innehålla en bedömning av i vilken utsträckning detta beslut främjar mellanstatliga avtals [I] förenlighet med unionsrätten och en hög grad av samordning mellan medlemsstater när det gäller mellanstatliga avtal [II]. Den ska också innehålla en bedömning av den inverkan som detta beslut har haft på medlemsstaternas förhandlingar med tredjeländer och huruvida beslutets tillämpningsområde och de förfaranden som fastställs däri är lämpliga.

Artikel 11

Upphävande

Beslut nr 994/2012/EG ska upphöra att gälla.

Artikel 12

Ikraftträdande

Detta beslut träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 13

Adressater

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande